

Een dodelijk belachelijke griep

Het staat nu vast, de Mexicaanse griep is een varkensgriep, zegt Nature. Hoe dan ook, wat op ons afkomt, is een banale, milde griep.

De ernst van een grieppandemie is goed te zien aan de sterfte bij voorheen gezonde volwassenen. Bij een normale griep is die zeer laag, minder dan één per honderdduizend gevallen. De sterfte in Mexico was relatief hoog bij kinderen, maar enkel de ernstigste gevallen werden opgepikt en de Mexicaanse kindersterfte is sowieso 5 procent: kinderen zijn er minder gezond. Er zijn meer jongeren met griep, maar zieken en kwetsbare bejaarden reizen nu eenmaal minder. De in het ziekenhuis opgenomen patiënten zijn mensen met astma, dikke mensen en zwangere vrouwen. Wat op ons afkomt, is voorts triviaal, een banale griep. Voordien gezonde volwassenen of kinderen zijn één of twee dagen mild ziek, zelden langer. De recente geschiedenis toont wat iedereen kon weten. Het preventief toedienen van neuraminidase-inhibitoren (NAI) zoals Tamiflu tegen vaak weinig symptomatische griep brengt enkel de producenten op. Als er een spat bewijs geleverd wordt dat toedienen van NAI de epidemie een dag vertraagd heeft, zal het wel in de virtuele wereld van een duister computermodel zijn. De effectiviteit van NAI in een behandeling blijft dubieus. Een door Roche gefinancierde studie beschreef de vermindering van complicaties door Tamiflu. Bij bevestigde griep in bekende risicogroepen was het aantal mensen dat je moet behandelen om één door griep gerelateerde ziekenhuisopname te voorkomen 113, om één longontsteking te voorkomen 170. Maar wat baten kaars en bril als de uil geen 'evidence' zien wil. Moderne deskundigen beheren peperdure laboratoria, deel van het medisch industriële complex. Ze hebben een dikke dubbele agenda, die ze maximaal kunnen uitspelen in de flou artistique van een commissie zielsverwanten. Moderne beleidsonderzoekers, zoals het Britse NICE, zijn onderlegd in het opsporen, interpreteren en weergeven van kennis. Mede door het ondervragen van deskundigen, maar ze zijn nooit zelf inhoudsdeskundige. De Mexicaanse griep is een varkensgriep, zegt Nature nu. Moest de naamsverandering naar 'Mexicaans' de herinnering aan het vaccinatiedebâcle in 1976 verhinderen? Door overhaaste vaccinatie tegen varkensgriep in de VS kregen 500 mensen (op 40 miljoen gevaccineerden) het Guillain-Barrésyndroom, waaraan 25 stierven. Bij lage risico's is iedere actieve vaccinatiestrategie riskant. Vaccinaties moeten met grote zekerheid minder schade of sterfte veroorzaken dan de ziekte waartegen ze beschermen. Bij deze griep lijken ernstige complicaties bij voorheen gezonde volwassenen of kinderen even zeldzaam als bij wintergriep. De industrie moet dus op zeer korte tijd sluitende garanties bieden dat de voorzienbare schade minder dan één per miljoen vaccins is, wil men buiten de risicogroepen gaan vaccineren.

In de gezondheidseconomie is tijd geld. Verspild geld is verspilde levens: het had elders nuttig kunnen worden ingezet om ziekte en sterfte voorkomen. De varkensgrieppaniek, de 'crise du jour' na de vogelgrieppaniek, is dan dodelijk. Niet door het banale griepje, maar door de overdreven reacties van een op hol geslagen ambtenarij.

Luc Bonneux, epidemioloog